ఉద్యోగం

విహారి

ఎదురుగావున్న గోడగడియారంకేసి చూసింది మాలతి

అప్పుడు సరిగ్గా ఐదునిమిషాలు తక్కువ పది అయింది

హాయిగా ఊపిరి పీల్చుకుని. సీట్లో వెనక్కు వాలింది లైబ్రరీ వారికి తిరిగి యివ్వాలని తెచ్చిన వీక్లీని చేతిలోకి తీసుకుని మళ్లీ వోసారి తిరగేయ సాగింది

గడియారం పదికొట్టింది

బజర్ వినిపించింది.

వీక్లీని పక్కన పడేసి లేచింది మాలతి షార్ట్ హాండ్ నోట్‌బుక్ పెన్సిల్ తీసుకుని మేనేజర్ రూమ్‌లోకి నడిచింది.

'గుడ్‌మార్నింగ్' చెప్పింది

అవతలివేపు నుంచీ చిన్న తలవూపు. దాని అర్థం ఆమెకు తెలుసు-

బసవరాజు చాలా 'సీరియస్'గా వున్నట్టు!

ఇలాంటి సందర్భాల్లో పదిగంటలకల్లా సీట్లో లేకపోయినప్పుడు సంభవించిన పరిణామాలు ఆమెకు గుర్తుకొచ్చినై.

అవన్నీ- ఉరుములు మెరుపులు, ఫిరంగి మోతలు! క్రమశిక్షణ మీదా, 'పంక్చుయాలిటీ' మీదా. ఉద్యోగ ధర్మం మీదా- 'ప్రీరికార్డెడ్ కాసెట్'లోని ఉపన్యాసాలు అవి!

ఇవాళ వాటిని వినే అవస్థ తప్పింది ఇవాళ వాటిని భరించే బాధ తప్పింది ఇవాళ వాటిని గురించి సాయంత్రందాకా ఆలోచించే అవసరం తప్పింది

ఇవాళ తను సరియైన టైమ్‌కు ఆఫీసుకు చేరుకుంది

మేనేజర్ కేసి నెమ్మదిగా తలెత్తి చూసింది మాలతి.

సిగరెట్ పొగని గట్టిగా వదుల్తూ ఏ సీ యూనిట్ కేసి చూస్తూ తీవ్రంగా ఆలోచిస్తున్నాడు బసవరాజు

బట్టతలమీద ఎడారిలో గడ్డిపోచల్లా మిగిలిన ఒకటి రెండు వెంట్రుకలు-గాలికి కదులుతున్నై. ముఖంలో గాంభీర్యం, కళ్ళల్లో తీవ్రతరమైన ఆలోచనా తరంగాలు

కుడివైపు- కంటిఅద్దాల కిందుగా బయల్దేరి రెండు పెదవులూ కలిసిన చోటువరకూ వ్యాపించిన సన్నని కత్తిగాటు తాలూకు మచ్చ!

ఎప్పుడో- మంచి మూడ్‌లో వుండగా చెప్పాడు. చిన్నప్పుడు చాలా దుడుకు స్వభావంట తనది. చెట్టుమీదకెక్కిన స్నేహితుడు- కింద నిలబడి చేతులు సాచి మెడలు రిక్కించుకుని చూస్తున్న తనకు ఎంతసేపటికీ జామకాయని పడేయటపోగా, వాడు తిని ఆనందిస్తూ కూర్చుంటే- కొట్లాటకు దిగి వాడితో తలపడ్డాట! దాని చిహ్నం అది!

ఆ సంఘటనని వర్ణించి చిత్రంగా నవ్వేడు. బసవరాజు బాల్యస్మృతులు తలపుకు వచ్చి ఏమేమో చెప్పుకుపోయాడు, అప్పట్లో తన మొండితనం గురించి

'కనబడుతూనే వున్నై లక్షణాలు- ఇప్పుడూను! అనుకుని లోలోపల నవ్వుకుంది-తానా వేళ!

"యూ టేక్ డౌన్"- అనే పిలుపుతో ఈ లోకంలో పడింది మాలతి పుస్తకంమీదకి ఆనింది పెన్సిల్.

సిగరెట్ నుసిని 'యాష్ ట్రే'లో విదలిస్తూ తన డిక్టేషన్ సాగించేడు బసవరాజు

లెటర్ అయిపోయింది మాలతి లేచి తన గదిలోకి వచ్చింది ఏసీనుంచి బయటికి రాగానే వాతావరణంలోని వేడి తెలిసింది.

టైప్‌రైటర్‌లో కాగితాలు అమర్చింది. ఆమె వేళ్లు నాట్యంచేయసాగినై. క్షణాల్లో లెటర్ తయారైపోయింది.

చదివి చూసుకుంది తనను ఈ సంవత్సరం ఎట్టి పరిస్థితుల్లోనూ ఈ ఊరినుంచి బదిలీచేయవద్దని డైరెక్టర్‌కి చాలా ఘట్టిగా రాసుకున్న విన్నపం అది!

సన్నగా నవ్వుకుంది మాలతి లెటర్ తీసుకుని ఛాంబర్‌లోకి వెళ్ళింది

ఫోన్లో మాట్లాడుతున్నాడు బసవరాజు :

కూర్చుంది

విషయం అరమౌతూనే వుంది. ఉత్తరంలోని విషయాల్నే డైరెక్టర్‌గారికి మనవి చేసుకుంటున్నాడు!

బసవరాజు ముఖకవళికల్ని చూసీచూడనట్లు గమనిస్తూ, లెటర్ కేసి చూపులు మార్చిమార్చి చూస్తూ, గదిలోని వాతావరణంలో 'ఇరుగ్గా' కూర్చుంది- మాలతి

క్షణాల తర్వాత-

అవతలవైపు నుంచీ ఏదో అడగబడినట్లూ, దానికి సమాధానంగా బసవరాజు చాలా చాలా వినయంగా. ఆనందంగా. హాయిగా నవ్వేస్తూ- "యస్. యస్ సర్ అదేమంత కష్టంకాదులెండి. అలాగే తప్పకుండా. ష్యూర్. తప్పకుండా చేస్తాను. ఉంటాను సార్" అంటూ తన అంగీకారాన్ని పుష్కలంగా వెదజల్లుతున్నట్లూ- అర్థమైంది మాలతికి.

బసవరాజు ఫోన్ పెట్టేశాడు. సిగరెట్ వెలి

ఏదో గజిబిజి దృశ్యాలు మాలతి మనసును చీకాకుపాలు చేశాయి. తన సంగతీ తన కుటుంబం సంగతీ కళ్ళ ముందు మెదిలాయి. తమస్థితిని యథాతథంగా చిత్రిస్తే 'అంతులేని కథ'కు భిన్నమైన చిత్రం తయారు కాదు.

గించుకుని 'లెటర్' చూశాడు.

పైనుంచీ క్రింది దాకా అతి శ్రద్ధగా, జాగ్రత్తగా చదవసాగేడు.

ప్రాణాలు ఉగ్గబట్టుకుని కూర్చుంది మాలతి

ఉత్తరం సంతకమైంది. "యూ సెండ్ దిస్ అవే" అంటూ ఆమెకేసి తోశాడు.

'హమ్మయ్య' అనుకున్నట్టు ఊపిరి పీల్చుకుని అతి త్వరగా లేచి బయటికి వచ్చేసింది మాలతి

'మొదటి ప్రమాదం నుంచీ రక్షింపబడ్డాను' అని తనలోతనే అనుకునేసరికి సన్నగా నవ్వొచ్చింది.

ఉత్తరాల్ని భూతద్దంలోంచీ చూస్తాడు బసవరాజు. కామాలూ, సెమికోలన్‌లూ సరిగా రాకపోయినా సరే. ఇక ఆ రోజంతా—క్షణక్షణమూ—చిరాకూ, విసుగూ, చీదరింపూ—వీటన్నిటితో పాటు ఛాంబర్‌లోకి వెళ్ళినప్పుడల్లా కరకరలాడే హెచ్చరికలూ—దునుకుతూ వుంటె ఆయన నోట్లోంచీ.

"కుడి ఎడమల డాల్ కత్తులూ, నోట్లోంచి ఎప్పుడూ లెక్చర్లూ—ఆయన దగ్గర పని చెయ్యడం కంటే, సెంటర్లో పచ్చిమిర్చి బజ్జీలు అమ్ముకోవడం మంచిది" అంటూ వుంటాడు చంద్రబాబు

అతను నలభై రోజులు ఆ సీట్లో పనిచేశాడు ఆ అనుభవం తాలూకు వ్యాఖ్యానం అది!

తానువచ్చి రెండేళ్ళయింది.

ఏమాటకామాటే చెప్పుకోవాలి ఆయన డిక్టేషన్ 'పర్‌ఫెక్ట్'గా వుంటుంది. మనిషి కొంచెం "ఫాస్టిడియస్"! అంతే స్టెనోగా తన అభిప్రాయం ఇది!

ఉత్తరాన్ని పంపి, ఫైలు తిరగేయసాగింది మాలతి.

దేశంలోని చాలా పెద్ద కంపెనీల్లో ఒకటైన తమ కంపెనీకి ఇక్కడి ప్రాంతీయ కార్యాలయ పరిధిలో పనిచేస్తున్న చాలామంది ఆఫీసర్లకు సంబంధించిన రహస్య భోగట్టా కలిగిన ఫైలు అది! వారంతా బసవరాజు ఆధీనంలోని పావులు.

బసవరాజు బదిలీకి సంబంధించిన ఈ అర్జింపు కాపీని—ఆ ఫైల్‌లోనే వేసింది మాలతి

వెనకటి కాగితాలు తిరగేస్తుంటే, బసవరాజు వ్యక్తిగత జీవితం గురుకొచ్చింది మాలతికి.

తన పదహారోఏట ఈ కంపెనీలో 'బాయ్'గా చేరేట బసవరాజు మప్ఫై ఎనిమిదేళ్ళ సర్వీసు. 'బాయ్' నుంచీ జనరల్ మేనేజర్ వరకూ ఎదగడం! ఎంత సుదీర్ఘమైన యాత్ర అది! పరమపద సోపాన పఠంలో కేవలం నిచ్చెనలే ఎక్కుతూ వచ్చేడన్న మాట! అవును ఎక్కడ, ఏపాము

నోట్లో పడివున్నా; ఇప్పుడీ అంతస్తుకి రాగలిగేవాడు కాదు ఇదంతా—తనశక్తి యుక్తులూ, సామర్థ్యం, నేర్పు, చాకచక్యాల వల్లనే సాధ్యమైందనే గర్వం వుంది—బసవరాజుకు, ఆయన అహంలో అర్థం వుందనే అనిపించింది, మాలతికి.

బజ్జర్ మ్రోగింది.

మాలతి లోపలికి వెళ్ళింది.

ఆఫీస్ సర్క్యులర్ ఒకటి చెప్పాడు బసవరాజు. దాన్ని పూర్తిచేసి లోపలికి వెళ్ళేసరికి మళ్ళీ ఫోన్‌లో మాట్లాడుతున్నాడు బసవరాజు

ఆ 'కాల్' ఎక్కడినుంచో—క్షణాల్లోనే తెలిసిపోయింది మాలతికి.

బసవరాజుకి ఆంజనేయుడులాంటి ఒక మేనేజర్ వున్నాడు. అతడా కంపెనీ అమ్మకాల వ్యవహారాలు చూస్తూ వుంటాడు. అతని పేరు హనుమంతరావు. అతన్తోనే ఇప్పుడు బసవరాజు మాట్లాడుతున్నాడు

"అవును. డైరెక్టర్ గారికి చెప్పాను. మీరు పంపుతారనే 'ప్రామిస్' చేశాను ఆఁ...అవును, మీ పేరు చెప్పకుండా వుంటానా...ష్యూర్...ఆలాగే...ఆఁ...అలా చేసేయండి. ఇవ్వాళే అరేంజ్ చేసెయ్యండి. ఒకే".

బసవరాజు ఫోన్ పెట్టేసి, మాలతికేసి చూశాడు. సిగరెట్ తీసి వెలిగించుకున్నాడు. ప్యూన్‌ని పిలిచి కాఫీకి ఆర్డరిచ్చాడు. అప్పుడు కాగితాన్ని చూడసాగేడు.

మళ్ళీ ఉగ్గబట్టి కూర్చుంది, మాలతి

సంతకం అయింది ఊపిరి పీల్చుకుంది మాలతి. కాగితాన్ని తీసుకుని ఇవతలికి రాబోయింది.

"మిస్ మాలతీ"—పిల్చేడు.

వెనక్కి తిరిగి నిలబడింది మాలతి.

"డైరెక్టర్ లెటర్‌ని పంపావు కదూ!" అడిగేడు.

"యస్ సర్"

"ఓ కే" అన్నాడు.

ఆమె తన గదిలోకి వచ్చేసింది.

బసవరాజు రాసిన ఉత్తరంలోని అంశాలు గుర్తుకొచ్చినై మాలతికి.

తనను ఆ ప్రాంతీయ కార్యాలయానికి మార్చిన తర్వాత, ఇక్కడ తను సాధించిన విజయాలూ, వ్యాపారాభివృద్ధికి తీసుకున్న నిర్ణయాలు, ఉద్యోగుల్లో సిబ్బందిలో నెలకొల్పిన క్రమశిక్షణ మొదలైన అంశాలన్నిటినీ ముందుగా రాశాడు ఆతర్వాత బదిలీచేస్తే తనకు కలిగే అసౌకర్యాల్ని గురించి రాశాడు. వాటిలో ప్రధానమైన అంశం— తన పెద్దకూతురు పెళ్ళి విషయం. ఈ ప్రాంతాల్లో తప్ప తమ కులానికి చెందిన వరులు లభ్యం కారనీ, తమ శాఖవారు అతి అల్పసంఖ్యాకులనీ—కనుక, ఆమె పెళ్ళి పూర్తిచేసే వరకూ తనని ఇక్కడినుంచీ కదిలించవద్దని అభ్యర్థిస్తూ పూర్తి చేశాడు

ఏదో గజిబిజి దృశ్యాలు మాలతి మనసును చీకాకు పాలు చేశాయి. తన సంగతీ తన కుటుంబం సంగతీ కళ్ళముందు మెదిలాయి తమ పరిస్థితిని యధాతథంగా చిత్రిస్తే అంతులేని కథకు భిన్నమైన చిత్రం తయారుకాదు ఇంట్లో ఏమూల చూసినా చదువుకుంటున్న తమ్ముళ్ళూ, పెళ్ళికాని చెల్లెళ్ళు!

అదృష్టమో దురదృష్టమో తానింకా ఎవ్వరి "ప్రేమ"లోనూ పడలేదు. అంతే!

ఉన్నట్టుండి చంద్రబాబు చెప్పిన ఒక విషయం గుర్తుకొచ్చింది మాలతికి. బసవరాజుకి ఇద్దరు పెళ్ళాలట. ఎవరి కూతురో ఈ పెద్దపిల్ల?

సన్నగా నవ్వొచ్చింది మాలతికి.

సర్క్యులర్‌ని 'డిస్పాచ్' చేసి ప్యూన్‌ని పిలిచింది మాలతి వీక్లీని లైబ్రరీ వారికి తిరిగి ఇచ్చేయమని అతని చేతికిచ్చింది

అతను వెళ్ళిపోయాడు.

లంచ్ టైమ్ అయింది. కుర్చీలోంచి లేచింది మాలతి టిఫిన్, కాఫీ ముగించి తన రూమ్ కొచ్చేసరికి. చంద్రబాబు, శ్రీనాధయ్య అక్కడ కూర్చొని వున్నారు

చంద్రబాబు అన్నాడు. "వీరు తెలుసు గదా శ్రీనాధయ్యగారు జి.యమ్‌తో మాట్లాడటానికి వచ్చారు"

మాలతికి శ్రీనాధయ్య తెలుసు తను ఆ సీట్లోకి వచ్చిన తర్వాత కనీసం పదిసార్లయినా వచ్చి ఉంటాడు. ఆయన చంద్రబాబుకి దూరపు చుట్టం. ఆ కారణాన్నే చంద్రబాబూ, ఆయనతో వచ్చాడు

మాలతికి విషయం ఇట్టే అర్థమైపోయింది. మేనేజర్ రూమ్‌లోకి వెళ్ళి శ్రీనాధయ్య వచ్చినట్లు చెప్పింది

ఆయన ఫైల్స్ చూస్తూ "ఊఁ" అని ముభావంగా వూరుకున్నాడు. దాని అర్థం ఆమెకు తెలుసు కూర్చోనిమ్మని ఆయన భావం.

వెనక్కి వచ్చింది శ్రీనాధయ్యతో చెప్పింది చంద్రబాబు వెళ్ళిపోయాడు

శ్రీనాధయ్య మాట కలిపేడు. "నా సమస్య నీకు తెలుసుగా మాలతీ, ఈ ఏడన్నా నాకు మోక్షం వస్తుందో లేదో..."

వయస్సులో మాలతికంటే ఎంతో పెద్దవాడు శ్రీనాధయ్య. అందుకనే ఆయన ఆమెని చనువుగా ఏకవచనంలో సంబోధిస్తాడు.

మాలతికి ఆయన సమస్యలు బాగా తెలుసు. ఆయన వుండే వూరికి మూడు వందల కిలోమీటర్ల దూరంలో ఉద్యోగం చేస్తూ వుంటుంది ఆయన భార్య. వాళ్ళకి ఐదుగురు పిల్లలు బీటెక్ నుంచీ పదో తరగతిదాకా వారంతా తలా ఒక చోటా చదువులు సాగిస్తున్నారు పెద్దపిల్ల పెళ్ళీడు కొచ్చింది తల్లిదగ్గర వుంటుంది ఆయనకో ముసలి తల్లి ఉంది ఆమెకు టీ బీ జబ్బు ఐనా పల్లె వదిలిరాదు ఆ పల్లె ఆయన వూరికి సుమారు రెండువందల కిలోమీటర్లు. ఆర్థికంగా అంతంత మాత్రపు సంసారం

రెండేళ్ళనుంచీ ఆయన బదలీ కోసం బాధ పడుతున్నాడు. తాను భార్య పనిచేసే ప్రదేశానికి వెళ్తే అక్కడికే తల్లి తిసుకొచ్చి వైద్యం చేయించవచ్చుననీ కూతురుకి పెళ్ళి సంబంధాలు చూసుకోవచ్చునని, ఆయన ఆశ ఇన్ని చోట్ల వేర్వేరు కుంపట్లని సాగించడం తప్పిపోతే బాగుంటుందని ఆయన కోరిక

కానీ, అక్కడ ఖాళీ వున్నా. శ్రీనాధయ్యకు బదిలీ రావడం లేదు. దీనికి యాజమాన్యం చెప్పే కారణాలు-కోకొల్లలు వాటిలో ముఖ్యమైనది- ఆయనకంటే ఉత్సాహవంతుడై, ఏ బాదరబందీ లేని యువకుణ్ణి ఆ ప్రాంతంలో వేస్తే అక్కడ తమ వ్యాపారం బాగా అభివృద్ధి కావడానికి అవకాశం వుంటుందని! ఈ రెండేళ్ళనుంచీ ఈ ఆలోచన ఆలోచనగానే వుంది!

నాకో ?

స్కూలు పిల్లలు ఎక్స్‌కర్షన్ వెళ్ళారు. తోటలో మామిడిచెట్టు చూపించింది టీచర్.

"రామూ! ఎగిరి ఓ కాయ అందుకో గలవా!" అంది

"ఒక్కటేనాండీ; మరి నాకో!" అన్నాడు రాము

-సుత్రిశ్రీ (నిడుబ్రోలు)

ఆదిసంగతి —కె. సి. లలిత

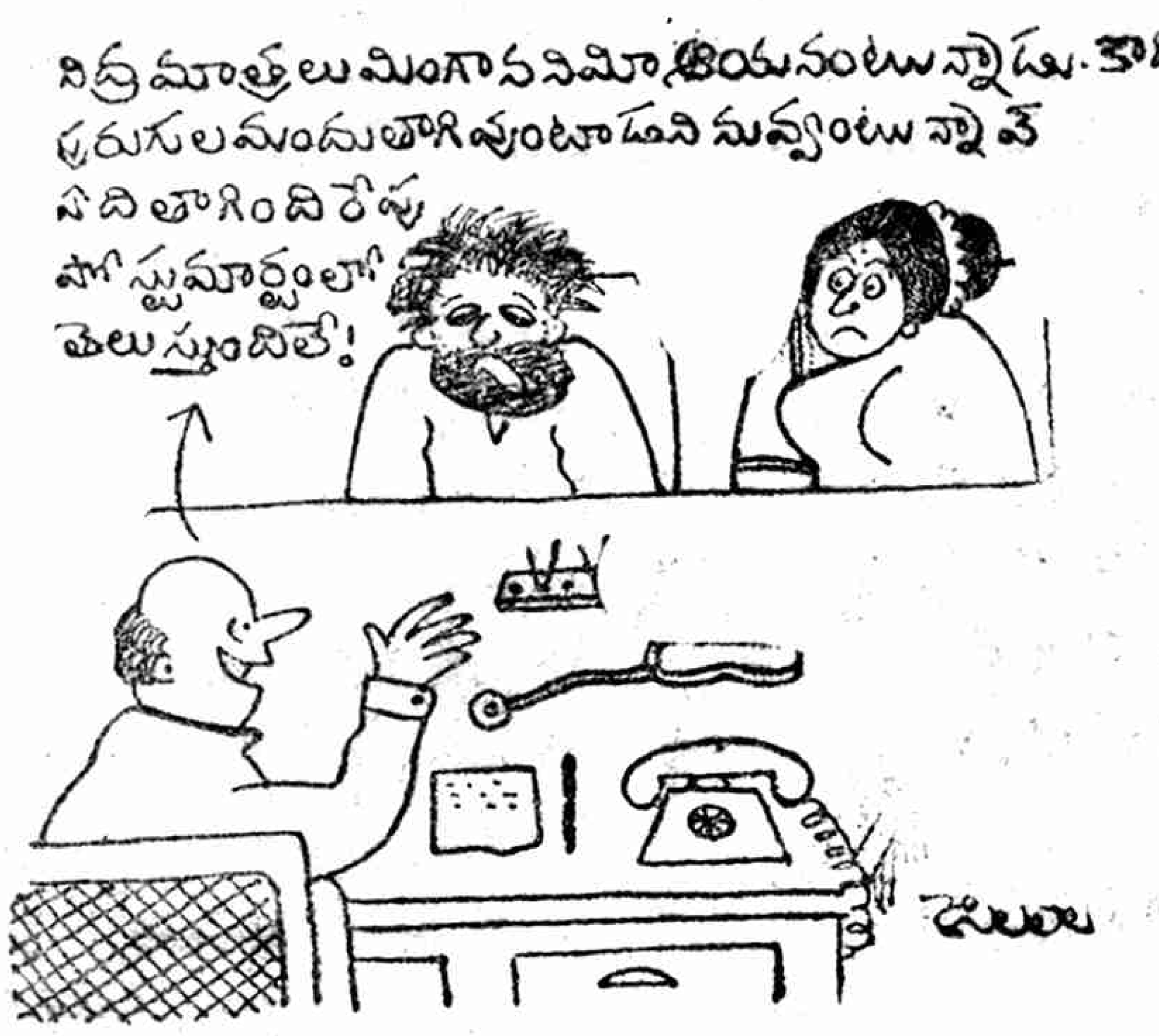

"ఇదంతా కాగితాల మీద కథ! అసలు వ్యవహారం వేరు శ్రీనాథయ్యకి లౌక్యం, లౌకికం తెలీవు!" ఇది చాలా మంది చెప్పుకుని నవ్వుకునే వాస్తవం. అందుకనే ఆయనకి పన్నెండేళ్ళ నుంచీ ప్రమోషనూ లేదట.

ఇదంతా మాలతికి తెలుసు. ఆయన పరిస్థితి తలుచుకుంటే ఆమెకు జాలి కలుగుతుంది.

ఈ నిబంధనలూ అవీ ఇలా ఎందుకు ఏర్పాటౌతాయో, ఏమిటో అవి అప్పుడప్పుడూ ఆలోచిస్తూ వుంటుంది మాలతి. అయితే, ఆమెకు అవన్నీ పూరిగా అర్థంకావు. ఆలోచన సాగుతూ వుండగానే బజ్జర్ మ్రోగుతుంది.

అవును ఇప్పుడూ బజ్జర్ మ్రోగుతుంది.

మాలతి లేచి లోపలికి వెళ్ళింది. అంతలోనే బయటికి వచ్చి చెప్పింది. "మీరు వెళ్ళండి"

శ్రీనాథయ్య అంతఃపుర ప్రవేశం చేశాడు.

"కాదు అది ఓ పెద్ద గ్యాస్ ఛాంబర్" అంటాడు చంద్రబాబు.

సన్నగా నవ్వుకుంది మాలతి.

క్షణాల తర్వాత మేనేజర్ రూమ్‌లో నుంచీ తారాస్థాయిలో మాటలు వినిపించసాగినయి.

"నావల్ల కాదండి చెపుతున్నాను కదా. మీ బదిలీ సాధ్యపడేది కాదు. నేను సిఫారసు చేయలేను"

...ఏదో నసుగుడు

"మీ వ్యాపారం కూడా ఏమీ బాగాలేదు. ఇవ్వాళే డైరెక్టర్ ఫోన్‌చేసి మీ గురించి నన్ను నానా మాటలూ అన్నారు"

...శ్రీనాథయ్య మళ్ళీ ఏదో గొణిగివుంటాడనుకుంది మాలతి.

"అయితే ఏం చెయ్యమంటారండీ. ఆమెను రిజైన్ చెయ్యమనండి లేదా మీరు చెయ్యండి. నాకేం అభ్యంతరం లేదు"

...ఇవతల ఏదో...సొన...మళ్ళీ...

"అవును, నేనుగా పైవాళ్ళకి చెప్పను, చెప్పను. అయినా. మీమీద నాకేమీ సానుభూతి లేదు. ఉన్న విషయం చెబుతున్నానుకదా!"

కర్కోటకుడు! మాలతి మనస్సు గొణుక్కుంది

"ఇవన్నీ అందరికీ వున్న సమస్యలేనండీ! మీ తలనొప్పిని నాకు బదిలీ చెయ్యకండి. వెళ్ళండి. అసలు నన్నడిగితే—ఈ దేశంలో ఆడవాళ్ళకి ఉద్యోగాలిచ్చినంత బుద్ధితక్కువ పని ఇంకోటి లేదు. ఉద్యోగం వచ్చేవరకూ నాలాంటివాళ్ళని నానా తిప్పలూ పెడతారు. ఆ తర్వాత మెటర్నిటీ లీవులూ, ఇతర సెలవలూ, ట్రాన్స్‌ఫర్లకోసం హొవ-ఇంతేగా! పెద్ద న్యూసెన్స్"

బసవరాజు చిరాకు సగానికి మాలతి గుండెల్లో తగిలింది. నివ్వెరపోయింది.

"చెప్పానుగా. మిమ్మల్ని ఈ యేడుకూడా బదిలీచేసే అవకాశంలేదు"

శ్రీనాథయ్య బయటికి వచ్చాడు నీరసంగా, బాధగా, ఉక్రోషంగా, కోపంగా! లోలోపలి వ్యధ తాలూకు ఛాయలు ముఖంమీదతాండవిస్తున్నాయి

"వస్తానమ్మా మాలతి!" అంటూ నిమ్మళంగా వెళ్ళిపోయాడు.

"ఏమిటో ఈ ద్వంద్వ నీతి!" అనుకుంది మాలతి

ఉన్మాదంలాంటి ఆవేశం ఆమె బుద్ధిని తాడితం చెయ్యాలని చూసింది. కానీ నిగ్రహించుకుంది.

బజ్జర్ మ్రోగింది.

లేచి లోపలికి వెళ్ళింది.

"ఉత్త యూస్‌లెస్ ఫెలో" తనలో తాను అనుకుంటున్నట్లు పైకే అనేసి, వేరే లెటర్ చెప్పడం ప్రారంభించాడు బసవరాజు

తిరిగివచ్చి తన సీట్లో కూర్చుంది.

ఆమె మేధస్సులో చాలా ఆలోచనలు గిరగిరా తిరగసాగినై. మనస్సు ఎందుకో అస్థిమితంగా తయారైంది. విసుగ్గా, చకచకా లెటర్‌ని టైప్ చేయసాగింది

* * *

రెణ్ణెల్లు గడిచాయి—

ఆ ఆఫీసులో, బసవరాజు బదిలీ కాలేదు.

హనుమంతరావుకి ప్రమోషన్ వచ్చింది.

శ్రీనాథయ్య గొంగళి అక్కడ్నుంచీ కొంచెం కూడా కదల్లేదు

డైరెక్టర్‌గారికి హనుమంతరావ్‌ద్వారా బసవరాజు అరేంజ్ చేసిన వస్తువులు మాలతి కళ్ళ ముందు కదలాడినై! వాటిని వర్ణించకూడదు!!!

* * *

రాత్రి—

అమ్మా నాన్నా తన పెళ్ళిగురించి మాట్లాడుకుంటుంటే, హఠాత్తుగా ఉలిక్కిపడింది మాలతి.

బసవరాజు రూపం కళ్ళముందు మెదిలింది. కుడివైపు కంటి అద్దాల క్రిందుగా బయల్దేరి రెండు పెదవులూ కలిసిన చోటువరకూ వ్యాపించిన సన్నని కత్తిగాటు తాలూకు మచ్చ!

ఆయన మాటలూ చెవుల్లో మార్మోగినై—

"అలాగైతే ఆమెను రిజైన్ చెయ్యమనండి. లేదా మీరే చెయ్యండి. ఈ దేశంలో ఆడవాళ్ళకి ఉద్యోగాలిచ్చినంత బుద్ధితక్కువ పని ఇంకొకటి లేదు"

చెంపమీద ఛెళ్ళున చరిచినట్లయింది మాలతికి.

తనకు చూస్తున్న పెళ్ళికొడుకు బొంబాయిలో ఉద్యోగం చేస్తున్నాడు.

కొండలాంటి జీవితం ఎదురుగా నిలబడింది. జీవితాంతం కొండకు ఈవలివైపునే నిలబడిపోవాలేమో తను?

ఎవరో కళ్ళకు గుడ్డ కట్టినట్లనిపిస్తోంది. ఇక ఎల్లకాలం చేతులతో వెదుకుతూ తిరుగుతూ వుండాలేమో! ఎక్కడ? చీకట్లో, శూన్యంలో!

మాలతి బెదిరింది. ఆమె కళ్ళలో 'పెళ్ళిపందిరి' మసకమసగ్గా కనిపించసాగింది. ఆలోచన—ఉద్యోగాల్లోని ద్వంద్వనీతిలో చిక్కుకుంది. ద్వైదీభావంతో ప్రతిమలా కూర్చుండిపోయింది.

కథకి వెంటనే ఎలాంటి ముగింపూ తోచడం లేదు!!!

*

రక్షించండి —రామ్మోహన్, మధు